

[Ole Bernt Henriksen]

har lejlighed til at følge med i hele arbejdet. Jeg tror, at den skik har været med til at give FN en særlig placering i det danske folketing og i det danske folk. Vi vil gerne udtrykke vores store anerkendelse af samarbejdet med udenrigsministeriet og dets embedsmænd, for slet ikke at nævne udenrigsministeren selv.

Det er som antydet forkert at vurdere FN så lavt og pessimistisk. Ser vi nemlig på, hvad der er sket gennem alle disse mange år, og sorterer vi dyngerne af gentagelsesresolutioner fra, opdager vi, at det er lykkedes gennem hårdt arbejde i bl.a. vores delegation at isolere de virkelige problemer, menneskeheden står over for, for derefter at gå videre til enighed om, at disse problemer skal løses. Det kan være, at denne enighed ikke løser problemerne, og det kan være, at de slet ikke skal løses i FN, men vi kan være sikre på, at medmindre disse problemer var blevet taget op i FN, og hvis verdens lande ikke var enige eller næsten enige om, at de skulle løses, så ville ingen have løst dem, og vi havde endda stået uden de resultater, som trods alt er blevet nået på konference efter konference.

Hvis FN skal virke på denne måde, og det skal FN, kræver det, at landene viser selvdisciplin, at de er nøgterne, at deres delegerede er flittige og tålmodige, og at de ikke tager parti for hinanden, men tager parti for de overordnede principper, som De Forenede Nationer er bygget på. Det er ikke underligt, at ikke alle gamle og nye lande, især nye lande, i tiden, der er gået, ikke fuldt ud har kunnet opfylde disse krav; så meget stærkere stilles de til os. Vi finder, at en stærkere og stærkere forståelse for dem og for FN's principper er vokset frem, og vi ser som sagt samtalerne mellem Gorbatsjov og Reagan som udtryk herfor.

På den anden side kan det ikke nægtes, at Sovjetunionens og USAs vilje til hen over deres modsætninger at samarbejde er helt afgørende, og at generalforsamlingens opgave i denne forbindelse er upartisk og beslutsomt at understøtte og bevare den vilje, som vi nu tror at Sovjetunionen og USA har. Det er heldigt, at USA ved sin side har en række allierede, der hver på deres måde kan argumentere med De Forenede Stater, og vi håber, selv om vilkårene er helt andre, at der også i Østlandene er kræfter, der vil argumentere med førstesekretær Gorbatsjov.

Derimod er der ikke behov for aktioner, der kan bortlede opmærksomheden fra de centrale temaer eller flytte hovedansvaret fra USA og Sovjetunionen andre steder hen. Sådanne aktioner kommer nok heller ikke, mens der ventes på de to supermagter. Dertil er temaerne, de drøfter, for alvorlige.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der selvfølgelig er undertemaer. Der er Sovjetunionens ulykkelige krig i Afghanistan, som vi skal tale om om lidt, for at nævne et af dem. Også om dem gælder, at det er de to supermagters ansvar at løse disse konflikter i respekt for FN's principper, meget gerne på en sådan måde, at ingen taber ansigt. Dette er ikke et spørgsmål om prestige, men, som jeg siger, om de principper, hvorpå FN blev grundlagt for 40 år siden.

Da Danmark trådte ind i FN, lagde vi her i folketinget en linje, som vi enigt har fastholdt siden. Det konservative folkeparti mener, at ligesom der skal være enighed om vores sikkerheds- og forsvarspolitik, bør der også kunne være enighed om vores FN-politik, såfremt denne skal kunne bære i det lange løb. Det er mit håb, at denne enighed også vil blive markeret i dag. Jeg kunne ikke undlade at lægge mærke til hr. Lasse Budtz' ønske i den retning, og det er et ønske, som jeg tror at det store flertal, ikke bare her i salen, men også i befolkningen deler.

Bjørn Elmquist (V):

At regeringen agter på Danmarks vegne i FN at arbejde for afspænding og nedrustning mener vi ikke der kan herske tvivl om. Det seneste bevis har vi fået i dag i udenrigsministerens grundige og omfattende svar på forespørgslen fra SF og VS, et svar, vi i venstre fuldt ud kan tilslutte os. Vi synes også, at regeringens hidtidige optræden i FN klart har vist, at regeringen har den agt og virkelig udfolder de bestræbelser, man kan håbe på og forvente.

For at disse bestræbelser skal have bare en vis udsigt til at bringe os alle sammen videre mod målet: afspænding og nedrustning, må en række betingelser i og uden for FN være opfyldt. Jeg skal først gøre et par bemærkninger om de særlige forhold, der gør sig gældende for verdensorganisationen FN, de fordele, FN har, og de åbenbare svagheder, der desværre knytter sig til organisationen.